

Medlemsantal ulige; thi i alle Byer kommer Borgermesteren til, og altsaa bliver det fra 6 til 26. — I § 5 staaer der: „Valgene til Byraadet ledes af en Valgbestyrrelse, bestaaende af Raadets Formand og to af Raadet valgte Medlemmer“; men der savnes en Bestemmelse om, hvorvidt det skal være to Medlemmer af Raadet, eller om Raadet er berettiget til at vælge Mænd udenfor sin egen Midte dertil. — Med Hensyn til den næste Passus i samme Paragraph skal jeg tillade mig at gjøre den samme Bemærkning, som jeg gjorde ved Landcommunalloven, at jeg ikke finder det helbigt, og derfor troer, at det bør undgaaes, at Valglisterne skulle reguleres og endelig ordnes paa selve Valgdagen; jeg troer, at Valglisterne, naar Valget foregaaer, bør være i Orden og rette faaledes, at der ikke kan opstaae noget Spørgsmaal om dem paa selve Valgdagen. — I § 6, sidste Punktum i andet Stykke, bestemmes, at „naar ordentlige Valg ere foretagne (hvert tredie Aar) fratræde de ældre Medlemmer af Byraadet først, efterat de mulig indkomne Klager over de nye Valg ere afgjorte, hvilket skal skee i Raadets første Møde.“ — Jeg troer, at det er almindelig Praxis i samtlige Forsamlinger, at de selv afgjøre Gyldigheden af deres Medlemmers Valg; men efter denne Bestemmelse ville jo Borgerrepræsentationens ældre Medlemmer kunne forlænge deres Functionstid ud over den i Loven bestemte; jeg troer, at det vilde være langt helbigere, om Afgjørelsen skete ved de nyvalgte Medlemmer end ved den ældre Forsamling. — Jeg kommer nu til § 8, hvor jeg egentlig har den vigtigste Indvendning at gjøre; det er nemlig ved den Bestemmelse, hvorved Borgermesteren er udfødt som Formand i Byraadet. Jeg troer, at denne Bestemmelse er meget uheldig, uheldig saavel for Borgermesteren som for Byraadet. Jeg kan forstaae, at man siger: Der skal ingen Borgermester være, eller at man siger: Communalbestyrrelsen skal selv vælge den Mand, som skal fungere som Borgermester; denne Tanke vilde tiltale mig, og den kunde jeg forstaae; men, besidder Staten en Tilsynsmand i Communen, og han skal deeltage i Forsamlingens Møder, troer jeg ikke godt, man kan anvise ham nogen anden Stilling i

Forsamlingen end som født Formand. Jeg tillod mig at høre, at det var uheldigt for selve Borgermesteren; jeg troer nemlig, at dersom Borgermesteren ikke bliver født Formand, bliver hans Stilling meget skæv i Forsamlingen, og den vil ikke alene blive skæv i Forsamlingen, men den vil ogsaa blive skæv i hele Communen. Jeg troer, at det vil see uheldigt ud, om den Mand, som Staten har udnævnt til Borgermester og Byfoged, ikke er den, der styrer Communalbestyrrelsens Møder. Det vil ikke komme til at see godt ud, men jeg troer endog, at det vil være ham saameget om at gjøre at faae den Plads, at han derfor maa skee vil komme til at opgive Noget af den Selvstændighed, hvormed han nu er stillet ligeoverfor Repræsentationen; thi nu har han aldeles Intet med Partiernes at gjøre, han staaer over dem alle; men er det ham om at gjøre at blive valgt, vil han see at faae et Parti, hvorved hans Valg kan sættes igjennem, og dette vil meget ofte skee paa Selvstændighedens Beføstning. Jeg troer heller ikke, det er helbigt for Communalbestyrrelsen; thi, hvis der vælges en anden Mand til Formand end Borgermesteren, staves derved i mine Tanker et Omvødsdepartement. Alle Sager, som expederes i Communalbestyrrelsen, skulle jo dog paa en eller anden Maade bringes til Borgermesterens Kundskab, og hertil troer jeg ikke, det kan være tilstrækkeligt, at Sagerne alene sendes ham til Underkrift; thi da Borgermesteren jo dog skal kunne udøve sit Veto imod Beslutningerne, maa han have langt længere Tid til at overveie Sagerne, end man ellers bruger, naar der kun er Tale om at underskrive de Beslutninger, der ere endeligt vedtagne. Jeg skal villig indrømme, at der som oftest i Communalbestyrrelserne vil findes Mænd, der kunne udfylde en Formands Plads, men jeg skal dog tillige oplyse, at der vil blive en meget stor Forskjel mellem den Stilling, her vil blive skabt for Formanden, og Borgerrepræsentationens Formands Stilling efter de ældre Forhold; jeg har selv i en Række af Aar haft den Ære at lede Forhandlingerne i en Borgerrepræsentation. Tidligere stod Sagen saaledes, at Magistraten havde den egentlig udøvende Myndighed; fra denne kom alle Sager til Borgerre-